

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Slavonski Brod, Trg pobjede 13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu Silviji Sajfert u pravnoj stvari tužitelja PREDRAG FILAJDIĆ iz Slavonskog Broda, L. Lukića 65, OIB 32894922284, zastupan po punomoćniku Damiru Hećimović, odvjetniku iz Slavonskog Broda, A. Starčevića 40, protiv tuženika KOMUNALAC d.o.o. iz Slavonskog Broda, Stjepana pl. Horvata 38, OIB 61888142985, zastupan po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Ivana Đurinac Vuković i Krešimir Blekić, odvjetnici iz Slavonskog Broda, Trg pobjede 24, radi nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, nakon javno održane glavne rasprave zaključene dana 08. svibnja 2014. godine u nazočnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika Ivane Đurinac Vuković, odvjetnice iz Slavonskog Broda, na temelju članka 335 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07,84/08,123/08,57/11 i 25/13) dana 17. lipnja 2014. godine

presudio je

I. Odbija se tužitelj PREDRAG FILAJDIĆ iz Slavonskog Broda, L. Lukića 65, s tužbenim zahtjevom koji glasi:

„1. Utvrđuje se da Odluka tuženika Komunalac d.o.o. , Stjepana pl. Horvata 38, Slavonski Brod od 11. listopada 2013. godine o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja Predraga Filajdić, L. Lukića 65, Slavonski Brod, nije dopuštena i da radni odnos tužitelja nije prestao.

2. Nalaže se tuženiku Komunalac d.o.o., Stjepana pl. Horvata 38, Slavonski Brod da s tužiteljem Predragom Filajdić, L. Lukića 65, Slavonski Brod sklopi izmijenjeni ugovor o radu na neko drugo odgovarajuće radno mjesto u skladu sa stručnom spremom tužitelja.

3. Nalaže se tuženiku Komunalac d.o.o., Stjepana pl. Horvata 38, Slavonski Brod da tužitelju Predragu Filajdić, L. Lukića 65, Slavonski Brod plati naknadu izgubljene plaće u bruto iznosu od dana isteka otkaznog roka pa do povratka tužitelja na posao sa z.z. kamatama po stopi zatezne kamate koja odgovara visini eskontne stope HNB uvećane za 5%-tnih poena koja teče od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, a sve to u roku od 8 dana.

4. Nalaže se tuženiku Komunalac d.o.o., Stjepana pl. Horvata 38, Slavonski Brod da tužitelju Predragu Filajdić, L. Lukića 65, Slavonski Brod naknadi troškove parničnog postupka koliko isti budu iznijeli na koje troškove teku z.z. kamate od dana presuđenja do isplate po stopi zatezne kamate koja odgovara visini eskontne stope HNB uvećane za 5%-tnih poena, a sve to u roku od 8 dana.“

II. Nalaže se tužitelju PREDRAGU FILAJDIĆ iz Slavonskog Broda, L. Lukića 65 da tuženiku KOMUNALAC d.o.o. iz Slavonskog Broda, Stjepana pl. Horvata 38, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 kuna u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi nedopuštenosti otkaza ugovora o radu. U tužbi navodi da je Odlukom skupštine tuženika od 21. veljače 2012. godine imenovan direktorom društva tuženika, te da je dana 22. veljače 2012. godine sa nadzornim odborom tuženika sklopio Ugovor o radu i plaći direktora, a da je Odlukom skupštine tuženika od 12. rujna 2013. godine opozvan s mjesta direktora društva tuženika, a Odlukom uprave tuženika od 11. listopada 2013. godine otkazan mu je Ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja. Navodi da se tuženik o namjeravanom otkazu savjetovao s radničkim vijećem, pozvao ga je na iznošenje obrane koju je dostavio nadzornom odboru tuženika, a obratio se tuženiku i zahtjevom za zaštitu prava na koji zahtjev mu tuženik u zakonskom roku nije odgovorio, niti donio odluku povodom zahtjeva. Smatra Odluku o otkazu neopravdanom jer tuženik nije dokazao opravdani razlog za otkaz ugovora o radu. Ističe da Damiru Matanović nije prestao mandat člana skupštine društva sve do 21. lipnja 2013. godine kada je Mirko Duspara kao gradonačelnik Slavenskog Broda i jedini član skupštine društva tuženika donio Odluku o imenovanju ovlaštenog predstavnika grada u skupštinu društva tuženika kojom je upravo sebe imenovao za ovlaštenog predstavnika grada u skupštinu društva tuženik. Smatra da nema skrivljenog ponašanja u smislu sudjelovanja i provedbi odluka skupštine društva tuženika od 10. svibnja 2013. godine jer je ista održana prije donošenja odluke gradonačelnika o imenovanju ovlaštenog predstavnika grada Slavenskog Broda u skupštinu tuženika niti je protiv navedene odluke pokrenut i vođen postupak radi utvrđenja ništavosti ili poboynosti sukladno Zakonu o trgovačkim društvima. Nadalje smatra da nema skrivljenog ponašanja koje mu se stavlja na teret u svezi propuštanja provedbe odluke nadzornog odbora društva tuženika o povećanju temeljnog kapitala budući je po stručnim službama tuženika podnio zahtjev registarskom sudu u Slavenskom Brodu za upis povećanja temeljnog kapitala radi korištenja porezne olakšice sukladno odredbi članka 6 stavak 1 točka 6 Zakona o porezu na dobit i članka 12 a stavak 2 Pravilnika o porezu na dobit, te da je dana 02. rujna 2013. godine registarski sud donio zaključak kojim se tuženika poziva na dopunu prijedloga u roku od 15 dana. Međutim budući je skupština društva tuženika njega opozvala s mjesta direktora društva dana 12. rujna 2013. godine nije bio u mogućnosti u ostavljenom roku postupiti po zaključku registarskog suda jer su mu prestale ovlasti. Smatra da ukoliko nije postupljeno po zaključku registarskog suda i nije dopunjen zahtjev za povećanje temeljnog kapitala što je moglo biti učinjeno sve do 31. listopada 2013. godine za štetu koja je nastala tuženiku odgovoran je sam tuženik, te da nema skrivljenog ponašanja na njegovoj strani. Tužitelj nadalje smatra da nema skrivljenog ponašanja u svezi dospjelih obveza s naslova poreza i drugih davanja, prijetnje blokadom računa, neprimjereno visoke zaduženosti društva, povećanje rashoda i drugog jer do opoziva, tuženik je zahvaljujući njemu poslovao pozitivno, povećani su prihodi društva, poboljšao je organizaciju rada, učinio je naplatu potraživanja znatno učinkovitijom i akontativno je podmirivao navedene obveze sukladno pravilima financijskih sredstava, a u prilog tome govori činjenica da je podnesen prijedlog za upis povećanja temeljnog kapitala unosom dobiti u kapital društva u iznosu od 1.100.000,00 kuna. Ističe da je grad Slavonski Brod kao dužnik društva tuženika plaćanje svojih dospjelih, a nepodmirenih obveza izvršio odmah nakon opoziva tužitelja s mjesta direktora što potvrđuje da je unatoč opstrukcijama grada Slavenskog Broda tuženik zahvaljujući njemu poslovao pozitivno i ostvario dobit. U svezi zapošljavanja pripravnica Ane Kordić i Ivane Bilić temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme ističe da je sukladno ovlastima koje je imao kao direktor i ukazanoj potrebi zamjene radnika na dugotrajnom bolovanju sklopio ugovore o radu na određeno vrijeme do povratka radnica sa bolovanja nakon čega bi se pripravnice vratile u isti radno pravni status. Smatra da nema skrivljenog ponašanja na njegovoj strani jer mu je Zakonom o radu, ugovorom o radu i plaći direktora dana mogućnost da organizira i rukovodi procesom rada, te

vodi poslovanja društva. U svezi neusvajanja godišnjih financijskih izvješća za 2012. godinu, te nedobivanja razrješnice osporava u cijelosti navode tuženika, a posebno navode kako postoji sumnja u nepotpuno i neobjektivno prikazivanje stanja društva. Ističe da su financijska izvješća za 2012. godinu usvojena na 11. sjednici nadzornog odbora kao i odluka o uporabi dobiti za 2012. godinu u kojoj je ostvarena neto dobit u iznosu od 1.260.617,54 kune s prijedlogom da se zadrži dobit u iznosu od 160.617,54 kune i poveća temeljni kapital društva za 1.100.000,00 kuna. Isto tako i skupština društva tuženika na sjednici od 10. svibnja 2013. godine usvojila je godišnje financijsko izvješće za 2012. godinu i usvojila je odluku o uporabi dobiti za 2012. godinu, te donijela odluku kojom daje razrješnicu tužitelju kao direktoru društva za vođenje poslovanja u 2012. godini. Da je poslovanje vođeno na zakonit i propisan način sukladno računovodstvenim standardima potvrđuje i obavljena revizija poslovanja tuženika za 2012. godinu po ovlaštenoj revizorskoj kući. Tužitelj predlaže donošenje presude kojom će se utvrditi da je odluka tuženika od 11. listopada 2013. godine o redovnom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja nedopuštena i da radni odnos nije prestao, da se naloži tuženiku da s tužiteljem sklopi izmijenjeni ugovor o radu za radno mjesto tehničkog direktora i plaći direktora od 22. veljače 2012. godine, te da se tuženika obveže da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka.

Uz tužbu tužitelj je podnio i prijedlog za određivanje privremene mjere kojom je tražio da ga se privremeno do okončanja spora vrati na posao na radno mjesto tehničkog direktora i plaći direktora od 22. veljače 2012. godine, odnosno na radno mjesto sukladno stručnoj spremi uz izricanje novčane kazne tuženiku i odgovornoj fizičkoj osobi u slučaju ne postupanja po privremenoj mjeri, te alternativno prijedlog za određivanje privremene mjere kojom se nalaže tuženiku da tužitelju isplaćuje naknadu plaće u mjesečnom iznosu po određenju suda do pravomoćnog okončanja parničnog postupka. Tužitelj je kao osiguranje za štetu koja bi tuženiku mogla nastati određivanjem i provedbom privremene mjere kao jamčevinu dao dvije bjanko zadužnice tvrtke Visokogradnja prijevoz d.o.o., svaka u iznosu od do 100.000,00 kuna u skladu s odredbom članka 349 Ovršnog zakona.

U odgovoru na tužbu tuženik se poziva na rješenje Županijskog suda u Slavanskom Brodu broj Gž-890/13-2 od 24. lipnja 2013. godine kao relevantnu sudsku prasku u prilog tvrdnji da se radi o pitanju pravne prirode budući je tužitelj odlukom skupštine tuženika od 12. rujna 2013. godine opozvan s mjesta direktora društva tuženika, a da odluku o opozivu nije u zakonu predviđenom roku sukladno Zakonu o trgovačkim društvima pobijao pred nadležnim sudom. Na činjenične navode iz tužbe ističe da je suprotno tvrdnji tužitelja odluka o otkazu pravilna i zakonita. Ističe da je stupanjem na snagu odredbi Zakona o izmjenama i dopunama zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koje su stupile na snagu kada i Odluka o raspisivanju izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne samouprave, dakle sa danom 18. travnja 2013. godine prestao mandat svih članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne samouprave, pa tako i Damiru Matanović kao jedinom članu skupštine društva tuženika i prije donošenja odluke od 21. lipnja 2013. godine kojom se sam gradonačelnik postavio za jedinog člana skupštine društva tuženika. Sama činjenica što gradonačelnik svoje pravo nije koristio sve do 21. lipnja 2013. godine ne povlači nužno i zaključak da su nakon stupanja na snagu odluke o raspisivanju izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne samouprave članovi skupštine i nadzornog odbora društva imali legitimitet u organima društva tuženika na što su tužitelj i ostali članovi uprave u gradskim poduzećima bili upozoreni, ali unatoč upozorenju tužitelj je nastavio sa provođenjem nezakonitih odluka nadzornog odbora i skupštine društva tuženika. Navodi da se tužitelju stavlja na teret nepravovremeno podnošenje prijave kod nadležnog suda u svrhu povećanja temeljnog kapitala tako da je tuženiku nastala šteta u vidu višestruko većeg plaćanja poreza na dobit jer da je tužitelj kao ovlašteni predstavnik tuženika pravovremeno postupio o čemu je kao član uprave morao voditi računa tuženiku bi u poreznoj

prijavi bila utvrđena porezna obveza u visini od 58.602,32 kune, a ne u iznosu od 278.602,32 kune kako je to utvrđeno temeljem naknadne prijave jer u sudskom registru nije izvršena promjena povećanja temeljnog kapitala temeljem dokumentacije zaključno sa 01. rujna 2013. godine sukladno kogentnim odredbama članka 459 Zakona o trgovačkim društvima. Navodi da je tužitelj prijavu za povećanje temeljnog kapitala podnio tek 26. kolovoza 2013. godine i to temeljem odluke skupštine društva tuženika od 10. svibnja 2013. godine i revizorskog izvješća od 09. srpnja 2013. godine, a tužitelju je moralo biti poznato, na što je zaključkom trgovačkog suda od 28. kolovoza 2013. godine tuženik upozoren da odluka o povećanju temeljnog kapitala ne može biti donesena prije revizorskog izvješća, pa je podnositelj pozvan na ispravak i dopunu prijave zaključkom koji je tuženik primio nakon 01. rujna 2013. godine kada se novu skupštinu nije moglo održati niti donijeti novu odluku budući bi nova odluka datirala nakon 01. rujna 2013. godine i bila bi bespredmetna u pogledu provedbe povećanja temeljnog kapitala obzirom na rok iz članka 459 Zakona o trgovačkim društvima, odnosno činjenicu da dokumentacija mora biti donesena do 01. rujna 2013. godine. Osim toga tužitelj nije niti zatražio donošenje takve odluke od strane nove i legitimne skupštine. Kako u ostavljenom roku nije postupljeno po pozivu suda rješenjem od 23. rujna 2013. godine odlučeno je da se prijava smatra povučenom, tako da je isključivo nemarnim obavljanjem dužnosti od strane tužitelja za tuženika nastala šteta u visini od oko 220.000,00 kuna. Tuženik nadalje ističe da je u spisu trgovačkog suda vezano za prijavu za povećanje temeljnog kapitala priložena i izmjena odluke skupštine društva tuženika ovjerena 26. kolovoza 2013. godine na kojoj je ovjeren potpis Damira Matanović premda je od 21. lipnja 2013. godine gradonačelnik bio jedini član skupštine društva tuženika. Ističe da je tužitelj kao jedini član uprave imao dovoljno vremena i zakonskih mogućnosti da nakon 21. lipnja 2013. godine sazove skupštinu društva koja bi kao jedina zakonita donijela odluku o reinvestiranju dobiti kroz povećanje temeljnog kapitala. U prilog tvrdnji da je tužitelj nesavjesno vodio poslovanje društva što je dovele do neprimjereno visoke zaduženosti govori činjenica da je tuženik u više navrata od nadležne ispostave Porezne uprave dobivao opomene radi plaćanja duga i kamata u neprimjereno visokim iznosima, opomene za neplaćeni porez na dodanu vrijednost. U tako neprimjerenoj zaduženosti društva tužitelj je odlučio dvjema pripravnicama Ani Kordić i Ivani Bilić s kojima je sklopljen ugovor o stručnom osposobljavanju za rad dana 07. studenog 2012. godine po kojem ugovoru je rad istih bio besplatan, sklopiti sporazumni raskid ugovora o stručnom osposobljavanju i zaposliti ih u društvu na određeno vrijeme dana 31. svibnja 2013. godine kojim zapošljavanjem je umjesto radnika koji je bio besplatan tuženiku stavio na teret rad tih radnica i direktno nanio štetu u iznosu od 11.000,00 kuna. Uslijed činjenice nesavjesnog poslovanja, povreda i propusta iz radnog odnosa, neprimjereno visoke zaduženosti društva za nepoštivanja odredbi ugovora o radu u smislu postupanja s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika tužitelj od strane legitimne skupštine društva nije dobio razrješnicu za vođenje poslovanja u 2012. godini, a razrješnica koja je tužitelju dana na skupštini društva od 10. svibnja 2013. godine bespredmetna je jer ta skupština nije imala legitimitet. Predlaže da se tužitelja odbije s tužbenim zahtjevom.

U odnosu na prijedlog za određivanje privremene mjere tuženik se istome protivio, smatra da nisu kumulativno ispunjene pretpostavke propisane Ovršnim zakonom, protivi se vraćanju tužitelja na posao jer isto nije nužno radi ostvarivanja uzdržavanja tužitelja i njegove obitelji budući tužitelj ostvaruje drugi dohodak kroz vođenje stečajnih postupaka i postupaka predstečajne nagodbe, vlasnik je trgovačkog društva Fila tim d.o.o., supruga tužitelja u radnom je odnosu, a tužitelj je vlasnik luksuznog osobnog automobila. S obzirom na povrede i propuste koje se Odlukom o otkazu stavljaju na teret tužitelju, a posebice šteta koja je prouzročena društvu, izostalo je povjerenje u rad tužitelja i povjerenje u vraćanje istog na radno mjesto.

U nastavku postupka tužitelj je istaknuo da tuženik netočno interpretira Zakon o lokalnoj i područnoj samoupravi pa je da je stupanjem na snagu Odluke o raspisivanju izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne samouprave prestao mandat jedinom članu Skupštine društva tuženika Damiru Matanović jer njegov je mandat prestao tek 21. lipnja 2013. godine kada je gradonačelnik Mirko Duspara donio odluku o imenovanju ovlaštenog predstavnika grada u skupštinu društva tuženika kojom je imenovao upravo sebe za tog predstavnika. Tako u ponašanju tužitelja u provedbi odluka skupštine od 10. svibnja 2013. godine nema skrivljenog ponašanja jer ta je skupština održana prije donošenja odluke o imenovanju ovlaštenog predstavnika grada u skupštinu društva tuženika, a osim toga u odnosu na odluke skupštine nisu pokretani nikakvi postupci radi utvrđivanja ništavosti ili pobojnosti. U odnosu na navode tuženika o šteti zbog ne postupanja tužitelja u smislu ne pravovremenog podnošenja prijave kod nadležnog suda, a vezano za povećanje temeljnog kapitala tužitelj ih smatra neosnovanim jer je tužitelj uredno preko službi tuženika podnio zahtjev koji je ovjeren kod javnog bilježnika za upis povećanja temeljnog kapitala međutim zaključkom je tuženik pozvan dopuniti zahtjev 02. rujna 2013. godine, a kako je skupština tuženik tužitelja opozvala s mjesta direktora dana 12. rujna 2013. godine čime su tužitelju prestale ovlasti tužitelj i nije mogao postupiti po zaključku Trgovačkog suda i dopuniti podneseni zahtjev, dok je s druge strane tuženik imao dovoljno vremena nakon opoziva tužitelja dopuniti zahtjev ili tražiti produljenje roka za dopunu što tuženik nije učinio pa odgovornost za eventualno nastalu štetu jer nije došlo do upisa povećanja temeljnog kapitala treba snositi sam tuženik. Tužitelj nadalje osporava navode tuženika o nesavjesnom vođenju poslovanja društva i neprimjereno visoku zaduženost društva jer sve do njegova opoziva tuženik je poslovao pozitivno, povećao prihode i znatno unaprijedio naplatu potraživanja tako i činjenica da je podnesen prijedlog za upis povećanja temeljnog kapitala govori u prilog njegovom uspješnom poslovanju i rukovođenju društva. Tužitelj ističe da je tek nakon njegova opoziva Grad Slavonski Brod izvršio plaćanje svojih nepodmirenih obveza prema tuženiku koja dugovanja nisu bila mala. Tužitelj ističe da je u skladu sa svojim ovlastima direktora sa pripravnicama Ivanom Kordić i Anom Bilić sklopio ugovore o radu na određeno vrijeme do povratka radnica s bolovanja zbog potrebe zamjene radnika, a nakon povratka radnika one bi se vratile u isti radni status i takvim postupanjem tuženiku nije nastala nikakva šteta, a osim toga naveden osobe i dana danas rade kod tuženika. Tužitelj ističe da je 2012. godine obavljena i revizija poslovanja tuženika po revizorskoj kući iz koje je vidljivo da je poslovanje tuženika vođeno na zakonit način.

Tužitelj je uredio tužbeni zahtjev u podnesku od 22. travnja 2014. godine s obzirom da prema Pravilniku o unutarnjem ustrojstvu tuženika donesenom 17. siječnja 2014. godine više ne postoji radno mjesto tehničkog direktora pa predlaže donošenje presude kojom će se utvrditi da je odluka tuženika od 11. listopada 2013. godine o redovnom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja nedopuštena i da radni odnos nije prestao, da se naloži tuženiku da s tužiteljem sklopi izmijenjeni ugovor o radu na neko drugo odgovarajuće radno mjesto u skladu sa stručnom spremom tužitelja, da tuženik tužitelju plati naknadu izgubljene plaće u bruto iznosu od dana isteka otkaznog roka pa do povratka tužitelja na posao, te da se tuženika obveže da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka.

U nastavku postupka tuženik se očitovao na uređeni tužbeni zahtjev tužitelja i istaknuo da je točka 1 uređenog tužbenog zahtjeva neosnovana iz razloga odluka o otkazu konačna jer nije pobijana od strane Skupštine, a radni odnos tužitelja na radnom mjestu direktora prestaje samom smjenom sa funkcije direktora jer ugovor o radu za radno mjesto direktora je po svojoj prirodi i svrsi radno mjesto na određeno vrijeme i ne može funkcionirati bez imenovanja na funkciju direktora pa je takav tužbeni zahtjev je neosnovan i tužitelj nema pravo tražiti povrat na to radno mjesto, nadalje točka 2 tužbenog zahtjeva neosnovana jer tužitelj nema pravo tražiti povrat na drugo odgovarajuće radno mjesto ne samo zbog

nepostojanja takvog radnog mjesta u sistematizaciji nego i zbog činjenice da tužitelj nije bivši radnik tuženika, nego je u radni odnos došao tek imenovanjem na funkciju pa tužitelj nema temelj tražiti drugo odgovarajuće radno mjesto s tim da po sistematizaciji drugo radno mjesto visoke stručne spreme i ne postoji, dok je točka 3 tužbenog zahtjeva nedopuštena jer se tužitelj još uvijek nalazi na bolovanju, prima naknadu plaće i ne može unaprijed tražiti naknadu izgubljene plaće jer ona nije dospjela.

U provedenom dokaznom postupku izvršen je uvid u Ugovor o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. godine sklopljen između tužitelja kao direktora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. i nadzornog odbora trgovačkog društva Komunalac d.o.o., Odluku o otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja od 11. listopada 2013. godine, e-mail korespondenciju od 10. listopada 2013. godine, odgovor na poziv za iznošenje obrane od 10. listopada 2013. godine, zahtjev za zaštitu prava od 28. listopada 2013. godine, potvrdu o primitku preporučene pošiljke na Hrvatsku poštu i povratnicu-obavijest o prijemu, Odluku o imenovanju ovlaštenog predstavnika grada Slavenskog Broda u skupštinu trgovačkog društva Komunalac d.o.o. od 21. lipnja 2013. godine, zapisnik sa skupštine društva Komunalac d.o.o. održane dana 10. svibnja 2013. godine, prijava za upis u sudski registar od 25. srpnja 2013. godine, zapisnik sa 11. sjednice nadzornog odbora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. održane dana 29. travnja 2013. godine, zapisnik sa skupštine trgovačkog društva Komunalac d.o.o. održane dana 10. svibnja 2013. godine, presudu Županijskog suda u Slavanskom Brodu broj Gž-890/13-2 od 24. lipnja 2013. godine, Odluku o raspisivanju izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, sporazumni raskid ugovora o stručnom osposobljavanju uz rad od 31. svibnja 2013. godine sklopljen između tuženika zastupanog po direktoru Predragu Filajdić i polaznice stručnog osposobljavanja za rad Ane Kordić, ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen između tuženika zastupanog po direktoru Predragu Filajdić i Ane Kordić, obračunske liste plaća Ane Kordić za mjesece lipanj, srpanj, kolovoz, rujna i listopad 2013. godine, sporazumni raskid ugovora o stručnom osposobljavanju uz rad od 31. svibnja 2013. godine sklopljen između tuženika zastupanog po direktoru Predragu Filajdić i polaznice stručnog osposobljavanja za rad Ivane Bilić, ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen između tuženika zastupanog po direktoru Predragu Filajdić i Ivane Bilić, obračunske liste plaća Ivane Bilić za mjesece lipanj, srpanj, kolovoz, rujna i listopad 2013. godine, opomene Porezne uprave, Ispostava Slavonski Brod upućene tuženiku od 02. rujna 2013. godine i 16. ožujka 2013. godine, obavijest direktora tuženika upućena radničkom vijeću tuženika u svezi savjetovanja o namjeravanom otkazu ugovora o radu, izvod iz sudskog registra za trgovačko društvo Fila tim d.o.o., odluku o uporabi dobiti za 2012. godinu od 29. travnja 2013. godine, odluku o usvajanju temeljenih financijskih izvješća za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2012. godine donesenu po nadzornom odboru trgovačkog društva Komunalac d.o.o., odluku o uporabi dobiti za 2012. godinu donesenu po nadzornom odboru trgovačkog društva Komunalac od 29. travnja 2013. godine, odluku o utvrđivanju godišnjih financijskih izvještaja za 2012. godinu od 29. travnja 2013. godine, potvrdu o zaprimanju obrasca PD, prijavu poreza na dobit (obrazac PD), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavanskom Brodu broj Tt-13/3685-3 od 23. rujna 2013. godine, nova prijava poreza na dobit za 2012. godinu od 27. rujna 2013. godine, zaključak Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavanskom Brodu broj Tt-13/3685-2 od 30. kolovoza 2013. godine, obračunska lista plaće tužitelja za srpanj 2013. godine, račun broj R2 01/13 od 22. siječnja 2013. godine izdavatelja Dizajn atelje sa ponudom od 11. siječnja 2013. godine i narudžbenicom od 19. siječnja 2013. godine, potvrda o plaćanju izdavatelju računa Dizajn atelje, ugovor o cesiji sklopljen dana 05. listopada 2012. godine između Active d.o.o. kao cedent i Petra Bašić kao cesionar i Komunalac d.o.o. kao cesus i potvrda o plaćanju u svrhu cesija Active d.o.o.- Bašić Petar - Komunalac sa izvodom iz glavne knjige, te ugovorom o izvođenju projekta i nalogom za likvidiranjem računa, odluka

tužitelja kao direktora od 10. prosinca 2012. godine, knjigovodstvena kartica za dodanu vrijednost sa danom 11. prosinac 2013. godine, knjigovodstvenu karticu poreza na dobit sa danom 11. prosinac 2013. godine, potvrdu Elektrotehničkog fakulteta u Osijeku od 14. listopada 2013. godine, potvrdu Filozofskog fakulteta u Zagrebu od 06. prosinca 2013. godine, potvrdu Pravnog fakulteta, Sveučilišta u Mostaru od 06. prosinca 2013. godine, ugovor o najmu od 10. listopada 2013. godine, obračunsku listu plaće za Dragicu Filajdić, izjavu o prihodima Fila tim d.o.o. od 11. prosinca 2013. godine, račun dobiti i gubitka poduzetnika Fila tim d.o.o. za razdoblje od 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, karticu partnera trgovačkog društva Fila tim d.o.o., račun broj 021/2010, amortizaciju za Audi A6, promet žiro računa vlasnik Predrag Filajdić na dan 12. prosinac 2013. godine i izvodi sa žiro računa, obračunsku ispravu za isplatu plaće-naknade plaće za tužitelja za mjesec listopad 2013. godine, izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad za tužitelja, presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr-1584/10-2 od 05. veljače 2013. godine, pravilnik o unutarnjem ustrojstvu trgovačkog društva Komunalac d.o.o. od 17. siječnja 2014. godine, spis Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavanskom Brodu poslovni broj Tt-13/3685, prijava i potvrda o primitku dokumentacije pri Registru godišnjih financijskih izvještaja za 2012. godinu od 28. lipnja 2013. godine sa bilancom stanja na dan 31. prosinca 2012. godine, računom dobiti i gubitka za razdoblje 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, bilješkama uz financijske izvještaje za godinu završenu 31. prosinca 2012., izvještajem o novčanom tijeku u razdoblju od 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, izvještajem o promjenama kapitala od 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, izvješćem o radu za 2012. godinu, odlukom o uporabi dobiti za 2012. godinu donesenu po predsjedniku skupštine trgovačkog društva Komunalac od 29. travnja 2013. godine, zatim izvješće o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja za 2012. godinu, prezentaciju zatečenog stanja rubnog južnog dijela odlagališta otpada Vijuš s idejnim rješenjem uređenja i projekt Certificiranje proizvođača i trgovaca ekološkim proizvodima lokalnog porijekla na tržnici u Slavanskom Brodu kroz projekt „Proizvodi Brodskog Posavlja“. Saslušani su svjedoci Damir Ban i Krešimir Tomac te tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja.

Odlučujući o prijedlogu tužitelja za određivanjem privremene mjere sud je rješenjem broj P-1270/13-6 od 13. prosinca 2013. godine odbio tužitelja s prijedlogom za određivanje privremene mjere kojim je tražio da se tuženiku naloži da ga vrati na radno mjesto tehničkog direktora, odnosno na radno mjesto sukladno stručnoj spremi ili da se naloži tuženiku da mu za vrijeme radnog spora isplaćuje naknadu plaće u mjesečnom iznosu po određenju suda do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koje rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Slavanskom Brodu broj Gž-94/14-2 od 30. siječnja 2014. godine.

Nesporno je među parničnim strankama da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika na radnom mjestu direktora i to temeljem Ugovor o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. godine sklopljenog između tužitelja kao direktora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. i nadzornog odbora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. Nesporno je da je Odlukom o otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja od 11. listopada 2013. godine tužitelju otkazan Ugovor o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. godine, da se tužitelj obratio tuženiku sa zahtjev za zaštitu prava od 28. listopada 2013. godine kojim osporava odluku o otkazu ugovora o radu i da tuženik na zahtjev za zaštitu prava nije dao odgovor. Tužitelj je zatim dana 22. studenog 2013. godine podnio sudu tužbu kojom traži utvrđenje nedopuštenosti otkaza koja tužba je sudu podnesena u skladu s odredbom članka 129 stavak 1 i 2 Zakona o radu (Narodne novine 149/09,61/11,82/12,73/13; dalje ZOR).

Nesporno je među parničnim strankama da se tuženik prije donošenja odluke o otkazu ugovora o radu tužitelju o namjeravanom otkazu savjetovao sa radničkim vijećem kao i da je tuženik pozvao tužitelja na iznošenje obrane i da je tužitelj iznio svoju obranu.

Uvidom u Odluku o otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja od 11. listopada 2013. godine kojom je tuženik tužitelju otkazao ugovora o radu zbog skrivljenog utvrđeno je da se tužitelju stavlja na teret povrede radnih obveza koje se sastoje u tome da je tužitelj sudjelovao u donošenju/ovjeravanju i provedbi odluka skupština društva u osobi Damira Matanović nakon što je istom prestao mandat člana skupštine, propuštanju pravovremene provedbe odluke nadzornog odbora o povećanju temeljnog kapitala društva u iznosu od 1.100.000,00 kuna čime je tuženik izgubio mogućnost smanjiti poreznu osnovicu za porez na dobit za 2012. godinu za 1.100.000,00 kuna zbog čega je umjesto 58.602,32 kune poreza na dobit plaćeno 278.602,32 kune čime je tuženiku nanesena šteta u iznosu od 220.000,00 kuna, zatim dopuštanju da tuženik zaostane s plaćanjem poreza i dužnih davanja zbog čega je tuženiku prijetila blokada, a tužitelj je dopustio neprimjereno visoku zaduženost društva za neplaćene poreze suprotno obvezi poduzimanja svih raspoloživih mjera za smanjenje zaduženosti, a osim toga je suprotno od obveze prilagođavanja, odnosno smanjenja troškova kroz zapošljavanje novih radnika dopustio povećanje rashoda društva za 470.525,00 kuna od čega se 312.886,00 kuna odnosi na povećanje troškova osoblja, činjenici da je dvjema pripravnicama koje su radile temeljem ugovora o stručnom osposobljavanju i čiji je rad bio besplatan sklopio ugovore o radu na određeno vrijeme bez da je za to bilo stvarne potrebe i izravno na teret tuženika čime je nanesena šteta tuženiku u iznosu plaća radnica od 11.751,96 kuna mjesečno kao i neusvajanju godišnjih financijskih izvješća za 2012. godinu od strane skupštine društva.

U obrazloženju Odluke o otkazu nadalje stoji da uslijed propusta koji se tužitelju stavlja na teret i štete koju je propustima nanio tuženiku zbog čega je izostalo bilo kakvo povjerenje u rad tužitelja, tuženik tužitelju nije ponudio sklapanje ugovora o radu za drugo ili drugačije radno mjesto.

Naime u članku 17 Ugovora o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. godine sklopljen između tužitelja kao direktora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. i Nadzornog odbora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. ugovoreno je među parničnim strankama da u slučaju raskida ugovora, opoziva ili isteka ugovora tužitelju ne prestaje radni odnos kod tuženika te se tuženik obvezuje sklopiti izmijenjeni ugovor o radu za radno mjesto tehničkog direktora koje odgovara tužiteljevoj stručnoj spremi.

Dakle u konkretnom slučaju radi se redovnom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika u smislu odredbe članka 107 stavak 2 točka 3 ZOR.

Kao povreda radne obveze tužitelju se stavlja na teret sudjelovanje u donošenju/ovjeravanju i provedbi odluka skupština društva u osobi Damira Matanović nakon što je istom prestao mandat člana skupštine.

Sud je mišljenja da se u vrijeme sazivanja sjednice skupštine društva od strane tužitelja kao uprave od 01. svibnja 2013. godine, zatim i održavanja same sjednice održane dana 10. svibnja 2013. godine na kojoj je kao predsjednik skupštine nazočio Damir Matanović, te kod donošenja odluke skupštine na sjednici od 10. svibnja 2013. godine se ne može govoriti o tužiteljevu sudjelovanje u donošenju/ovjeravanju i provedbi odluka skupština društva u osobi Damira Matanović nakon što je istom prestao mandat člana skupštine. Naime činjenica je da je na temelju članka 56. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi («Narodne novine», broj 144/12.) dodana točka 6. u članku 48 stavak 1 Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi prema kojoj općinski načelnik, gradonačelnik, odnosno župan imenuje i razrješuje predstavnike jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave u tijelima javnih ustanova, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba iz članka 35. stavka 1. točke 5. Zakona, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno, a koja odredba je na snagu stupila na dan stupanja odluke o raspisivanju prvih sljedećih općih i redovitih izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te općinskih načelnika, gradonačelnika i župana,

te da je Vlada Republike Hrvatske donijela Odluku o raspisivanju izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na sjednici održanoj 11. travnja 2013. godine koja je na snagu stupila 18. travnja 2013. godine. Dakle od dana 18. travnja 2013. godine gradonačelnik je ovlašten imenovati i imenuje i razrješuje predstavnike jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave u tijelima javnih ustanova, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba. Tako je gradonačelnik Grada Slavenskog Broda donio Odluku o imenovanju ovlaštenog predstavnika Grada Slavenskog Broda u Skupštinu trgovačkog društva Komunalac d.o.o. dana 21. lipnja 2013. godine koja je primljena kod tuženika dana 24. lipnja 2013. godine, a kojom je imenovao upravo sebe za ovlaštenog predstavnika. Sve do donošenja navedene Odluke o imenovanju ovlaštenog predstavnika Grada Slavenskog Broda u Skupštinu trgovačkog društva Komunalac d.o.o. dana 21. lipnja 2013. godine, skupštinu društva s pravom je predstavljao Damir Matanović i odluke skupštine donesene do 21. lipnja 2013. godine od strane skupštine u osobi Damira Matanović su valjane jer samim stupanjem na snagu točke 6. u članku 48 stavak 1 Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ne znači da je prestao mandat u tom trenutku postojećeg predstavnika jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave u tijelima javnih ustanova, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba, već jednostavno da je od tog trenutka gradonačelnik ta ovlaštena osoba koja može tog predstavnika imenovati i razriješiti.

Svjedok Krešimir Tomac u svom iskazu je potvrdio da su nakon stupanja na snagu izmijenjene odredbe Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi u mjesecu travnju 2013. godine kod gradonačelnika pozvani predstavnici svih trgovačkih društava i ustanova u vlasništvu grada pa su tako ispred Komunalca d.o.o. išli tužitelj, Liljana Hamedović kao sindikalni predstavnik i svjedok te ih je gradonačelnik sve pozvao da se suzdrže od donošenja odluka koje bi mogle štetiti društvu i ustanovama. Dakle tom prilikom niti trgovačka društva niti ustanove nisu bili upoznati s gradonačelinkovom odlukom ili namjerom koga će za ovlaštenog predstavnika imenovati u društva i ustanove, dok je sama odluka donesena konkretno u odnosu na trgovačko društvo Komunalac d.o.o. dana 21. lipnja 2013. godine.

Sama okolnost da su potpisi Damira Matanović legitimiranog kao ovlaštenog predstavnika osnivača tuženika Grada Slavenskog Broda na izjavi o osnivanju društva-potpuni tekst i odluci o izmjeni izjave od 10. svibnja 2013. godine, ovjereni po javnom bilježniku tek dana 26. kolovoza 2013. godine za potrebe prijave upisa povećanja temeljnog kapitala, gotovo više od tri mjeseca od kada je donesena odluka o povećanju temeljnog kapitala ne može se smatrati sudjelovanjem tuženika u ovjeravanju tih odluka nakon što one više, a s obzirom na promjene nastupile imenovanjem gradonačelnika za ovlaštenog predstavnika grada u skupštinu tuženika nisu imale svoju pravnu snagu, ali propust tužitelja postoji utoliko što je dopustio, a kao uprava bio je dužan o tome voditi računa, da se proces vezan za provedbu odluke o povećanju temeljnog kapitala oduži do te mjere da je to u konačnici rezultiralo neprovođenjem odluke o povećanju temeljnog kapitala.

Sud smatra da je skupština održana dana 10. svibnja 2013. godine legitimna, na istoj skupštini tužitelj je dobio razrješnicu i usvojena su godišnja financijska izvješća za 2012. godinu samim tim sud ne smatra opravdanim razlogom za otkaz i povredom radne obveze od strane tužitelja neusvajanje godišnjih financijskih izvještaja za 2012. godinu od strane skupštine društva zbog sumnji u nepotpuno i neobjektivno prikazano stanje i nedavanje razrješnice za 2012. godinu na skupštini koja je uslijedila u rujnu 2013. godine.

Tužitelju se kao povreda radne obveze stavlja na teret propuštanje pravovremene provedbe odluke nadzornog odbora o povećanju temeljnog kapitala društva u iznosu od 1.100.000,00 kuna čime je tuženik izgubio mogućnost smanjiti poreznu osnovicu za porez na dobit za 2012. godinu zbog čega je umjesto 58.602,32 kune poreza na dobit plaćeno 278.602,32 kune čime je tuženiku nanesena šteta u iznosu od 220.000,00 kuna. Nadzorni

odbor trgovačkog društva Komunalac d.o.o. na svojoj 11. sjednici održanoj dna 29. travnja 2014. godine i skupština trgovačkog društva Komunalac d.o.o. na sjednici održanoj dana 29. travnja 2013. godine donijeli su odluke o uporabi dobiti za 2012. godinu da se temeljni kapital poveća u iznosu od 1.100.000,00 kuna.

Iz iskaza svjedoka Damira Ban proizlazi da je izmjenama zakona 2013. godine pružena mogućnost smanjenja porezne obveze ukoliko dođe do povećanja temeljnog kapitala u kom slučaju bi tuženik umjesto poreza na dobit od 278.000,00 kuna plaćao porez na dobit u iznosu od 58.000,00 kuna, a tome trebalo prethoditi provođenje revizije, donošenje odluke skupštine društva i o toj novini je upoznao tužitelja kao direktora i svog neposrednog nadređenog Krešimira Tomac.

Tada je kod tuženika krenula procedura za povećanje temeljnog kapitala, dakle sa ciljem da se smanji porezna osnovica poreza na dobit.

Nakon donošenja odluka od strane nadzornog odbora i skupštine tuženika da se temeljni kapital poveća prema iskazu tužitelja dao je nalog stručnim službama tuženika, odnosno radnicima Krešimiru Tomac i Damiru Ban da provedu donesenu odluku, radilo se o usmenom nalogu kako se inače radilo, koji nalog predstavlja svakodnevne operativne poslove.

Iz iskaza svjedoka Damira Ban, rukovoditelja financijsko-računovodstvene službe proizlazi da je njegov zadatak bio popuniti obrazac poreza na dobit redni broj 28 PD, prosljedio ga je Poreznoj upravi što je učinio i do 31. listopada 2013. godine nakon što se ishodi upisa povećanja temeljnog kapitala u sudskom registru o tome obavijestiti Poreznu upravu. Osobno je od 09. srpnja 2013. godine požurivao da se riješi upis povećanja temeljnog kapital u sudskom registru.

Iz iskaz svjedoka Krešimira Tomac, rukovoditelja zajedničkih službi proizlazi da mu je bilo poznato da je donesena odluka o povećanju temeljnog kapitala u svrhu reinvestiranja dobiti, ali u provedbi te odluke nije sudjelovao nego tek kada je prijava upisa povećanja temeljnog kapitala vraćena na dopunu od strane trgovačkog suda nastojali su se otkloniti nedostaci prema onome kako se tražilo i po napatku direktora išao je na razgovore kod javnog bilježnika i na sud. Iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da su se sjednice skupštine društva tuženika održavale u uredu javnog bilježnika pa tako i ona na kojoj je donesena odluka o povećanju temeljnog kapitala, sva dokumentacija kada se radilo statusnim promjenama ostajala je kod javnog bilježnika koji bi inače podnosio prijavu sudskom registru. Potvrdio je u svom iskazu da mu se Damir Ban obraćao da na vrijeme treba ishoditi upis povećanja temeljnog kapital u sudskom registru kako bi to postiglo željene učinke, o čemu je izvijestio direktora, odnosno tužitelja i sa Damirom Ban zbog toga je išao kod direktora.

Uvidom u spis Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavenskom Brodu poslovni broj Tt-13/3685 utvrđeno je da je prijava upisa povećanja temeljnog kapitala podnesena trgovačkom sudu dana 26. kolovoza 2013. godine, da bi zaključkom od 28. kolovoza 2013. godine prijava bila vraćena tuženiku na dopunu u ostavljeni rok za dopunu od 15 dana, a budući dopuna u ostavljenom roku nije izvršena rješenjem od 23. rujna 2013. godine prijava se smatrala povučenom i postupak upisa se obustavio.

Kao jedan od nedostataka iz prijave upisa povećanja temeljnog kapitala je da se odluku o povećanju temeljnog kapitala ne može donijeti prije nego jedan ili više revizora koje odlukom imenuju članovi društva ispituju posljednja godišnja financijska izvješća i ispituju ih bez rezerve prema odredbi članka 459 stavak 2 Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93,34/99,121/99,52/00,118/03,107/07,146/08,137/09,125/11,152/11,111/12 i 68/13; dalje: ZTD), a tuženik je uz prijavu dostavio odluku o povećanju temeljnog kapitala od 10. svibnja 2013. godine dok je revizorsko izvješće od 09. srpnja 2013. godine.

Tužitelj kao direktor društva nije mogao ne znati što zakon traži da se odluka o povećanju temeljnog kapitala provede jer to jasno u zakonu piše, ako i nije znao nije nikoga

drugoga zadužio da to provjeri jer tako proizlazi iz iskaz svjedoka Damira Ban i Krešimira Tomac, nego se po svemu sudeći oslonio na postupanje javnog bilježnika bez da ga je u tom smislu nadzirao i upućivao jer da je to činio tada se ne bi dogodilo da se prijava za upis povećanja temeljnog kapitala podnese tek krajem mjeseca kolovoza 2013. godine premda je sama odluka iz svibnja 2013. godine, pogotovo ako se ima u vidu da su stručne službe tuženika skretale pažnju tužitelju još u mjesecu srpnju 2013. godine da se prijava upisa povećanja temeljnog kapitala što prije ishodi.

Točno je da nakon što je tužitelj razriješen sa mjesta direktora odlukom od 12. rujna 2013. godine tužitelj više nije bio ovlašten nastupati kao direktor i tako otkloniti nedostatke iz prijave upisa povećanja temeljnog kapitala, ali sama okolnost da se tužitelj nije ponio kao odgovoran direktor u dotadašnjem procesu prijave upisa povećanja temeljnog kapitala govori u prilog njegovom neodgovornom i neorganiziranom ponašanju, njegovoj neaktivnosti u izvršenju zadataka u provođenju poslovne politike.

Tužitelju se nadalje kao povreda radne obveze stavlja na teret da je dopustio neprimjereno visoku zaduženost društva za neplaćene poreze suprotno obvezi poduzimanja svih raspoloživih mjera za smanjenje zaduženosti i da je suprotno od obveze prilagodavanja, odnosno smanjenja troškova kroz zapošljavanje novih radnika dopustio povećanje rashoda društva za 470.525,00 kuna od čega se 312.886,00 kuna odnosi na povećanje troškova osoblja.

Tužitelj je u svom iskazu naveo da je tuženik poslovao s dobiti, polugodišnje izvješće za 2013. godinu pokazalo je dobit od 650.000,00 kuna i ona je u nastavku rasla, a s obzirom na okolnosti u kojima je društvo poslovalo to je uspjeh jer dug grada Slavenskog Broda prema tuženiku je rastao iz mjeseca u mjesec i dana 01. svibnja 2013. godine iznosio je 567.000,00 kuna, dana 01. lipnja 602.000,00 kuna, dana 01. srpnja 885.000,00 kuna, dana 01. kolovoza 835.000,00 kuna, dana 12. rujna 903.000,00 kuna, da bi nakon njegova razrješenja grad Slavonski Brod uplatio tuženiku 469.000,00 kuna. Iskazao je da je tuženik poslovao u uvjetima kada se gradila tržnica, zakupci su bili izmješteni i dio zakupnine od njih nije niti prikupljan, deponija je predstavljala ekološku bombu i bili su prisiljeni sanirati je, a radna jedinica groblje imala je grobnice u proizvodnji koje se nisu uspjele prodati. Osim toga grad je za potrebe Odjela zelenila i čistoće smanjio svoje obveze jer potrebe su bile 5.500.000,00 kuna, a on ih je smanjio na 2.800.000,00 kuna što svakako nije bilo dostatno dok je s druge strane tuženik svoje obveze prema gradu ispunio. Prema tužiteljevu iskazu unatoč svemu tome tuženik je ipak poslovao pozitivno i sa dobiti. Na navode o povećanju rashoda društva od čega se 312.886,000 kuna odnosi na povećanje troškova osoblja iskazao je to vidljivo iz završnog računa, a ono se odnosi na zapošljavanje 27 ljudi, što na određeno, što na neodređeno vrijeme za kojim ljudima je postojala potreba, dok se dio odnosio i na stimulaciju već postojećim radnicima u znak zahvalnosti za njihov rad, njihovu povećanu učinkovitost. Potreba za novim ljudima koji su zaposleni ukazala se kod samih radnih jedinica i oni su zapošljavani po traženju rukovoditelja samih radnih jedinica za radna mjesta mehaničar, grobar, vrtlar, električar, dakle fizički poslovi za kojima se ukazala potreba uslijed činjenice da je dio ljudi bio na bolovanju pa i zbog ozljeda na radu, dok su od tog broja dva ili tri čovjeka zaposlena u administraciji.

Iz iskaza svjedoka Damira Ban, zaposlenika tuženika već 21 godinu s tim da je već 11 godina na radnom mjestu rukovoditelja financijsko-računovodstvene službe proizlazi da se porez na dodanu vrijednost (PDV) prije nego je tužitelj bio direktor uredno plaćao, a za mandata tužitelja kao direktora bilo je kašnjenja i on se plaćao ovisno o tome koliko je novca tuženik imao na raspolaganju na žiro računu jer došlo je do povećanja određenih stavki pa je tako stavka plaće porasla za 650.000,00 kuna na godišnjem nivou, kao i neki drugi troškovi, troškovi odvjetnika i slično, dok su ukupni prihodi pali su za 11% što je posljedica toga što je tržnica bila dislocirana pa nije radila i Gradu Slavonski Brod fakturirani su računi sa manjim

iznosima. Iskazao je da je Grad Slavonski Brod kasnio i u 2012. godini i u 2013. godini s plaćanjem svojih obveza prema tuženiku, prema gradu su fakturirani manji iznosi računa jer je i manje posla odrađeno. Prema njegovu iskazu za mandata tužitelja tuženiku su od strane Porezne uprave stigle dvije ili tri opomene zbog duga PDV-a, odnosno kašnjenja u plaćanju, te bi opomene prvo stigle tužitelju kao direktoru, a on bi ih proslijedio svjedoku te mu je poznato da je tužitelj kontaktirao Poreznu upravu sa molbom da sačekaju, a tuženik bi nastojao što prije podmiriti obvezu. Po njegovu mišljenju PDV se nije plaćao na vrijeme zbog drugih troškova koji su postojali i koji su se plaćali pa se PDV nije mogao na vrijeme podmiriti, a ti su troškovi bili uslijed povećanje određenih stavki kao što su stavke plaća, troškovi odvjetnika, povećanje u stavci putni nalozi, prezentacija, sponzorstvo, a isto tako tuženik je imao zbog dotrajalih strojeva i povećanje troškova njihova održavanja. Osobno misli da su neki troškovi bili nepotrebni, a da su se neki mogli smanjiti npr. tuženik ima dva pravniksa s položenim pravosudnim ispitima, a angažirani su odvjetnici, dok je revizija rekla da javna poduzeće ne bi smjela davati sponzorstvo, što je tuženik činio. Upitan za dobit tuženika u prvih šest i prvih devet mjeseci 2013. godine iskazao je da je dobit postojala uz objašnjenje da je dobit knjigovodstvena kategorija, da do povećanja dobiti može doći uslijed smanjenja amortizacije, jer manji troškovi znače veću dobit. Upitan za likvidnost tuženika za vrijeme mandata tužitelja svjedok je odgovorio da je likvidnost pala uslijed većih isplata, a veće isplate posljedica su povećanih troškova u stavkama koje je prethodno u iskazu opisao te da je likvidnost pala do te mjere da tuženik obvezu plaćanja PDV-a nije mogao uredno ispunjavati. Na pitanje je li tužitelj povećao prihode svjedok je odgovorio da je prihod pao za 11%, prethodno je objasnio uslijed dislociranja tržnice i manje fakturiranih računa prema gradu i ukupni rashodi su pali za 10%, ali su pojedine stavke u troškovima porasle u odnosu na prijašnje razdoblje, kao što su stavke putnih naloga, sponzorstvo, reprezentacija, odvjetnici, održavanje, plaće uslijed novog zapošljavanja i povećanja plaća zbog plaćanja prekovremenih sati koji su se u prijašnjem razdoblju plaćali davanjem slobodnih dana. Na pitanje što bi se po njegovu mišljenju, s obzirom da je dugogodišnji šef računovodstva, dogodilo da je nastavljeno onakvim tempom raspolaganja kakvo je bilo za mandata tužitelja gdje bi tuženik bio sada, svjedok je odgovorio da bi tuženik završio u predstečajnoj nagodbi. Dodao je da je dolaskom nove uprave pod kojom podrazumijeva tužitelja otplaćen kredit, tada star sedam godina podignut za potrebe namirenja razlučnih vjerovnika i vjerovnika prvog isplatnog reda iz stečaja koji kredit je isplaćen na početku njegovog mandata, preostale su bile svega dvije ili tri rate, a drugih kreditnih obveza za vrijeme tužiteljevog mandata nije bilo čime je htio reći da je tuženik i uz tu kreditnu obvezu prije mogao podmirivati PDV. Na pitanje jesu li se računi za prezentacije, troškovi sponzorstva plaćali na vrijeme odgovorio je da jesu, a odluku o tome što će se od dospjelih obveza podmiriti, a što ne nije donosio osobno svjedok i nije mogao utjecati na to što će se od dospjelih obveza platiti, a što ne, već je tužitelj kao direktor bio taj koji je intervenirao što se treba platiti tako da bi se porezne obveze platile s onim što je ostalo, a sam prioritet u plaćanju bili su odvjetnički troškovi. Dodao je da se za mandata tužitelja da bi se isplatile plaće koristio dozvoljeni minus te bi tuženik na dan ili dva bio u minusu, dok se za mandata sadašnjeg direktora taj minus ne koristi.

Nesporno je, kako to proizlazi, iz prijave i potvrde o primitku dokumentacije pri Registru godišnjih financijskih izvještaja za 2012. godinu od 28. lipnja 2013. godine sa bilancom stanja na dan 31. prosinca 2012. godine, računom dobiti i gubitka za razdoblje 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, bilješkama uz financijske izvještaje za godinu završenu 31. prosinca 2012., izvještajem o novčanom tijeku u razdoblju od 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, izvještajem o promjenama kapitala od 01. siječnja 2012. godine do 31. prosinca 2012. godine, izvješćem o radu za 2012. godinu, odlukom o uporabi dobiti za 2012. godinu donesenu po predsjedniku skupštine trgovačkog društva Komunalac od 29. travnja 2013. godine, zatim izvješćem o obavljenoj reviziji

financijskih izvještaja za 2012. godinu da je tuženik u 2012. godini poslovao s dobiti međutim ona nije ništa posebno veća u odnosu na 2011. godinu, razlika je u svega 10.620,00 kuna više u 2012. godini, dobit za prvih šest mjeseci 2013. godine prema iskazu tužitelja je također pozitivna i iznosi 650.000,00 kuna, a da je pozitivna potvrdio je svjedok Damir Ban u svom iskazu međutim dobit kao knjigovodstvena kategorija ne pruža sliku pravog stanja stvari budući je likvidnost, kao sposobnost društva da podmiruje sve svoje dospjele obveze u dogledno vrijeme bez kašnjenja, ta kategorija na osnovu koje se može procijeniti nečija uspješnost u vođenju poslovanja trgovačkog društva.

Budući je upravo za vrijeme dok je tužitelj bio direktor tuženika bilo kašnjenja u plaćanju poreznih davanja konkretno PDV-a jer nije bilo dovoljno novca za podmirenje svih dospjelih obveza, a da su se istovremeno računali za prezentacije, troškovi sponzorstva, odvjetnički troškovi, koji troškovi su općenito povećani za mandata tužitelja kao direktora, prioritetno podmirivali prije obveze plaćanja PDV-a po nalogu samog tužitelja, tužitelj je takvim svojim odlukama u vrijeme kada je naglašena porezna disciplina i ispunjavanje obveza prema državi i dobavljačima u zakonom propisanim rokovima, što je za posljedicu imalo nepotrebno izlaganje tuženika mogućoj prisilnoj naplati i u svakom slučaju plaćanju zakonskim zateznih kamata zbog neplaćanja obveza po dospeljeću, ugrozio i poslovanje tuženika, ugled tuženika i narušio financijsku stabilnost tuženika.

Tužitelju se kao povreda radne obveze stavlja na teret i činjenica da je dvjema pripravnicama koje su radile temeljem ugovora o stručnom osposobljavanju i čiji je rad bio besplatan sklopio ugovore o radu na određeno vrijeme bez da je za to bilo stvarne potrebe i izravno na teret tuženika čime je nanesena šteta tuženiku u iznosu plaća radnica od 11.751,96 kuna mjesečno.

Na te navode tužitelj se očitovao da bi tuženik svakako odlaskom dvoje djelatnika na bolovanje tražio zamjenu za te djelatnike do njihova povratka, pa kako su već tada temeljem ugovora o stručnom osposobljavanju kod tuženika radile pripravnice Ana Kordić i Ivana Bilić jednostavnije je bilo već postojeće osobe rasporediti na ta radna mjesta. One nisu zaposlene na nova radna mjesta, nego kao zamjena do povratka sa bolovanja radnika koji su na tim radnim mjestima radili.

Nesporno je da su u vrijeme zaključenja glavne rasprave navedene osobe još uvijek zaposlene kod tuženika i rade na poslovima na kojima su radile radnice koje su otišle na bolovanje.

Tužitelj tvrdi da pripravnice Ana Kordić i Ivana Bilić nisu mogle raditi na poslovima i radnim mjestima na koje su primljene ugovorom o radu na određeno vrijeme kao zamjena za radnice koje su otišle na bolovanje u okviru ugovora o stručnom osposobljavanju.

Tuženik nije dokazao da su navedene osobe mogle raditi na poslovima koje su radile radnice koje su otišle na bolovanje u okviru ugovora o stručnom osposobljavanju jer ako radna mjesta na koja su Ana Korić i Ivana Bilić primljene povlače za sobom određenu odgovornost, samostalnost u postupanju što se ne može ostvariti kroz ugovor o stručnom osposobljavanju, tada tužitelj opravdano nije mogao navedene osobe rasporediti na poslove na kojima su radile radnice koje su otišle na bolovanje u okviru ugovora o stručnom osposobljavanju, a budući tuženik nije dokazao da je kod tuženika postojala zabrana zapošljavanja radnika na određeno vrijeme kao zamjena do povratka radnika s bolovanja ne može se smatrati da je tužitelj bez stvarne potrebe sa Anom Kordić i Ivanom Bilić sklopio ugovore o radu na određeno vrijeme te da je time počinio povredu radne obveze nanošenjem štete tuženiku u iznosu plaća radnica od 11.751,96 kuna mjesečno.

Člankom 15 Ugovora o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. godine sklopljenog između tužitelja kao direktora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. i nadzornog odbora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. navedeni su važni razlozi zbog kojih skupština

društva može opozvati direktora prije isteka mandata na koji je postavljen, dok su člankom 4, 6, 7 i 8 Ugovora utvrđene obveze tužitelja kao direktora.

S obzirom da je tužitelj kao direktor tuženika bio zadužen za vođenje poslova društva, organiziranje i rukovođenje procesom rada, provođenje odluka nadzornog odbora i skupštine društva, da je bio zadužen brinuti se o društvu, povećati ugled društva na tržištu poslujući u skladu s pravilima trgovačkog morala, u svakom slučaju savjesno obavljati funkciju direktora društva, a tužitelj je ponio upravo suprotno:

-jer se svojim ponašanjem u postupku provedbe odluke o povećanju temeljnog kapitala u svrhu smanjenja porezne osnovice nije ponio kao odgovoran direktor već je pokazao svoju neorganiziranost i neaktivnosti u izvršenju zadataka u provođenju poslovne politike,

-kao i u postupcima kada je kao direktor tuženika dopustio kašnjenje u plaćanju poreznih davanja konkretno PDV-a jer nije bilo dovoljno novca za podmirenje svih dospjelih obveza, jer su se po njegovu nalogu, a s obzirom da nije bilo dovoljno novca prvenstveno plaćali računi za prezentacije, troškovi sponzorstva, odvjetnički troškovi, koji troškovi su općenito povećani za mandata tužitelja kao direktora, prioritetno prije obveze plaćanja PDV-a kojim odlukama je tužitelj u vrijeme kada je naglašena porezna disciplina i ispunjavanje obveza prema državi i dobavljačima u zakonom propisanim rokovima, mogao nepotrebno tuženika izložiti mogućoj prisilnoj naplati, a u svakom slučaju plaćanju zakonskim zatezних kamata zbog neplaćanja obveza po dospelju, čime je ugrozio poslovanje tuženika, ugled tuženika i narušio financijsku stabilnost tuženika,

a samim tim počinio je povrede radne obveze zbog kojih je tuženik tužitelju opravdano otkazao ugovor o radu jer povjerenje u tužitelja kao radnika tuženika narušeno je do te mjere da tuženik opravdano ne može ponuditi tužitelju izmijenjeni ugovor o radu na neko drugo odgovarajuće radno mjesto u skladu sa stručnom spremom tužitelja.

Sud smatra da je Odluka o otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja od 11. listopada 2013. godine, kojom je tuženik tužitelju otkazao Ugovor o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. godine bez da je tužitelju ponudio sklapanje ugovora o radu za radno mjesto koje odgovara stručnoj spremi tužitelja i to zbog skrivljenog ponašanja radnika, jer je tužitelj kršio obveze iz radnog odnosa, dopuštena i zakonita pa nije prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja te je odlučeno kao pod točkom I izreke presude.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154 stavak 1 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91,91/92,112/99,88/01,117/03,88/05,2/07,84/08,123/08,57/11 i 25/13; dalje: ZPP) pa tužitelj koji je spor izgubio u obvezi je naknaditi troškove parničnog postupka tuženiku. Pri odluci o troškovima sud je imao u vidu važeću Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12; u nastavku teksta: Tarifa) i Tbr. 7 točka 2 Tarife pa tuženiku koga je zastupao odvjetnik pripada jednokratna nagrada u iznosu od 2.500,00 kuna sa PDV-om te je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

OPĆINSKI SUD

U Slavonskom Brodu, 17. lipnja 2014. godine.

S U D A C:

Silvija Sajfert, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopisno se može žaliti u roku od 8 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno, na Županijski sud u Slavonskom Brodu, u tri istovjetna primjerka.

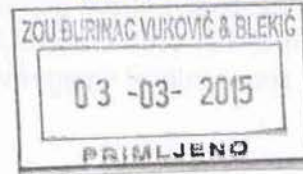
Zastupnik otkaznika ovlašteni službenik
ANTUN ČIČIĆ

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
SLAVONSKI BROD
STALNA SLUŽBA U POŽEGI
POŽEGA

OPĆINSKI SUD
U SLAVONSKOM BRODU
PRIMLJENO

~~24-02-2015~~

Gž-1411-2014-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Slavenskom Brodu, Stalna služba u Požegi, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Branke Ribičić, kao predsjednika vijeća, te Jasne Zubčić, kao suca izvjestitelja i Berislava Devčića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja PREDRAGA FILAJDIĆA iz Slavenskog Broda, L. Lukića 65, OIB:32894922284, zastupanog po punomoćniku Damiru Hećimoviću, odvjetniku iz Slavenskog Broda, protiv tuženika KOMUNALAC d.o.o. iz Slavenskog Broda, Stjepana pl. Horvata 38, OIB 61888142985, zastupanog po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Ivana Đurinac Vuković & Krešimir Blekić iz Slavenskog Broda, kao punomoćnicima, radi nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, rješavajući žalbu tužitelja protiv presude Općinskog suda u Slavenskom Brodu broj P-1270/13-21 od 17. lipnja 2014. godine, u sjednici vijeća održanoj na dan 17. veljače 2015. godine,

presudio je

Žalba tužitelja Predraga Filajdića odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Slavenskom Brodu broj P-1270/13-21 od 17. lipnja 2014. godine u cijelosti.

Obrazloženje

Pobijanom presudom tužitelj je odbijen s tužbenim zahtjevom kojim je zatražio da se utvrdi da nije dopuštena Odluka tuženika od 11. listopada 2013. o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja, te da radni odnos tužitelja nije prestao, kao i da se naloži tuženiku da s tužiteljem sklopi izmijenjeni ugovor o radu na neko drugo odgovarajuće radno mjesto u skladu s njegovom stručnom spremom, zatim da se naloži tuženiku da plati tužitelju naknadu izgubljene plaće u bruto iznosu od isteka otkaznog roka pa do povratka tužitelja na posao i da mu naknadi troškove parničnog postupka, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Istom presudom naloženo je tužitelju da nadoknadi troškove postupka tuženiku u iznosu 18.937,50 kn, u roku 15 dana, dok je rješenjem tužiteljica odbijena sa zahtjevom za oslobađanje od plaćanja sudske pristojbe.

Protiv ove presude žalbu je uložio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, te je predložio da drugostupanjski sud uvaži žalbu, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odlučivanje ili da istu preinači na način da udovolji tužbi i tužbenom zahtjevu.

U odgovoru na žalbu tuženik osporava osnovanost žalbenih navoda tužitelja, te je predložio da se žalba odbije, a prvostupanjska presuda potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Kako tužitelj u žalbi ne navodi koju je od bitnih povreda odredaba parničnog postupka prvostupanjski sud počinio, ovaj drugostupanjski sud ispitao je pobijanu presudu u smislu žalbenih navoda i u smislu članka 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 25/13; dalje: ZPP), te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka nije našao da bi prvostupanjski sud donošenjem pobijane presude počinio koju od bitnih povreda predviđenih u čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, tako da ovaj žalbeni razlog istaknut u žalbi tužitelja nije osnovan.

Prvostupanjski sud je, nadalje, pravilno i potpuno utvrdio odlučno činjenično stanje, koje nije dovedeno u sumnju navodima žalbe, tako je neosnovan i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da nije dopuštena Odluka tuženika od 11. listopada 2013. o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja, a slijedom toga da se naloži tuženiku da s tužiteljem sklopi izmijenjeni ugovor o radu na neko drugo odgovarajuće radno mjesto u skladu s njegovom stručnom spremom, kao i da mu isplati naknadu izgubljene plaće u bruto iznosu.

Prvostupanjski sud je odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom nakon što je u provedenom dokaznom postupku utvrdio da je tužitelj počinio većinu od povreda radnih obveza zbog kojih mu je tuženik otkazao ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja, a tuženik žalbenim navodima osporava takvo utvrđenje, smatrajući da iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi da bi počinio bilo koju od povreda radnih obveza koje mu se stavljaju na teret.

Iako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom iz razloga što je u postupku utvrdio da je tužitelj počinio većinu od povreda radnih obveza zbog kojih mu je tuženik otkazao ugovor o radu, te je zbog pogrešne primjene materijalnog prava utvrđivao i činjenice koje nisu odlučne za donošenje odluke, valjalo je temeljem članka 368. stavak 2. ZPP-a odbiti žalbu tužitelja i potvrditi pobijanu presudu jer je i pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu.

Naime, među strankama nije sporno da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika na radnom mjestu direktora, i to temeljem Ugovora o radu i plaći direktora društva od 22. veljače 2012. (list 6-9), sklopljenog između tužitelja, kao direktora trgovačkog društva Komunalac d.o.o. i nadzornog odbora tog trgovačkog društva, da su u članku 15. tog ugovora

navedeni važni razlozi zbog kojih skupština društva može opozvati direktora prije isteka mandata, dok je u članku 17. stavak 1. ugovoreno da u slučaju raskida, opoziva ili isteka ugovora tužitelju ne prestaje radni odnos u Društvu, nego se Društvo obvezuje da će s njim sklopiti izmijenjeni ugovor o radu za radno mjesto tehničkog direktora, koje radno mjesto odgovara njegovoj stručnoj spremi.

Nije sporna niti činjenica da je Odlukom tuženika od 11. listopada 2013. o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelju otkazan Ugovor o radu i plaći direktora društva (list 10-12), a iz navedene odluke proizlazi da je Skupština tuženika na svojoj sjednici održanoj dana 12. rujna 2013. tužitelja opozvala s mjesta direktora društva zbog grubih povreda obveza na radu i nesavjesnog obavljanja funkcije direktora društva, i to iz slijedećih razloga: što je kao direktor društva sudjelovao u donošenju i provedbi odluka Skupštine društva u osobi Damira Matanovića nakon što je istom prestao mandat člana Skupštine, što je propustio pravovremeno provesti odluku Nadzornog odbora društva o povećanju temeljnog kapitala upisom u sudski registar, što je dopustio da društvo zaostane s plaćanjem poreza i dužnih davanja zbog čega je društvu prijetila blokada računa, što je s pripravicama Anom Kordić i Ivanom Bilić sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme iako su one bile na stručnom osposobljavanju, te što Skupština društva nije usvojila godišnje financijske izvještaje za 2012. zbog sumnji u nepotpuno i neobjektivno prikazano stanje društva, a zbog kojih razloga je i tužitelju otkazan ugovor o radu.

Nadalje, iz iskaza tužitelja (list 336) proizlazi da navedenu odluku o opozivu Skupštine društva nije osporavao, a koja odluka je donesena sukladno odredbi članka 424. stavak 1. Zakonu o trgovačkim društvima NN br. 111/93, 34/99, 121/99 – vjerodostojno tumačenje, 52/00 – Odluka Ustavnog suda RH, 118/03, 107/07, 146/08. 137/09, 152/11 – pročišćeni tekst, 111/12 i 68/13), nego je osporavao samo odluku o otkazu ugovora o radu, koju je tuženik donio nakon što je tužitelj odlukom Skupštine opozvan s mjesta direktora, i to iz istih razloga zbog kojih je i opozvan.

Dakle, otkaz ugovora o radu je posljedica opoziva tužitelja s mjesta direktora zbog njegovog skrivljenog ponašanja, a koja odluka o opozivu je konačna, obzirom da ju tužitelj nije osporavao, te je samim time dopuštena i sporna odluka tuženika o otkazu ugovora o radu. Zbog navedenog pravilno je tužitelj odbijen i sa zahtjevom kojim je tražio da mu tuženik isplati naknadu izgubljene plaće u bruto iznosu od isteka otkaznog roka pa do povratka na posao.

Prvostupanjski sud je odbio tužitelja i s dijelom tužbenog zahtjeva, kojim je tražio da se naloži tuženiku da s tužiteljem sklopi izmijenjeni ugovor o radu na neko drugo odgovarajuće radno mjesto u skladu s njegovom stručnom spremom, iz razloga što je zbog kršenja radnih obveza povjerenje tuženika u tužitelja kao radnika narušeno do te mjere da tuženik opravdano ne može ponuditi tužitelju izmijenjeni ugovor o radu na drugo odgovarajuće mjesto. Međutim, pri tome treba imati u vidu i činjenicu da prema Pravilniku o unutarnjem ustrojstvu tuženika donesenom 17. siječnja 2014. više ne postoji radno mjesto tehničkog direktora, a da se tuženik člankom 17. stavkom 1. Ugovora o radu i plaći direktora društva obvezao da se u slučaju raskida, opoziva ili isteka ugovora s tužiteljem sklopiti izmijenjeni ugovor o radu za radno mjesto tehničkog direktora, a ne i za druga radna mjesta koja odgovaraju njegovoj stručnoj spremi.

Pravilno je odlučeno i o troškovima postupka temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a, budući je tužitelj u cijelosti odbijen s tužbenim zahtjevom, a koji troškovi su obračunati sukladno odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12 i 103/14).

Zbog iznesenog odlučeno je kao u izreci.

U Požegi, na dan 17. veljače 2015. godine

Predsjednik vijeća:

Branka Ribičić, v.r.

Za točnost prijeka – ovlašteni službenik

MELITA NEMETH

MIRKO DUSPARA
J. BAŠIĆA 69
35 000 SLAVONSKI BROD

UPRAVNI ODJEL ZA LOKALNU SAMOUPRAVU
UPRAVNI ODJEL ZA FINACIJE I RAČUNOVODSTVO

**Predmet: Izjava o darovanju sredstava naknade štete
od elementarne nepogode**

Ja, Mirko Duspara, izjavljujem da financijsku pomoć za prijavljenu štetu od elementarne nepogode u cjelokupnom iznosu od 1.204,16 kn darujem Udruzi SLAP.

Ovlašćujem Upravni odjel za financije i računovodstvo Grada Slavenskog Broda da sukladno ovoj izjavi, izvrši uplatu sredstava u iznosu od 1.204,16 kn na žiro račun Udruge SLAP.

U Slavonskom Brodu, 23. prosinca 2010. godine.

Mirko Duspara

REPUBLIKA HRVATSKA
BRODSKO - POSAVSKA ŽUPANIJA

GRAD SLAVONSKI BROD

Upravni odjel za lokalnu samoupravu

Klasa: 022-06/10-01/70

Urbroj: 2178-01-07-1

Slavonski Brod, 24. prosinca 2010.

**UDRUGA „SLAP“
SLAVONSKI BROD**

PREDMET: Donacija novčanih sredstava

Poštovani,

Ovim Vas obavještavamo da je gradonačelnik, dr. Mirko Duspara, dr.med. svoju naknadu štete od elementarne nepogode u iznosu od 1.204,16 kn darovao Udruzi „Slap“.

S poštovanjem,

**Pročelnik:
Davor Rogić, dipl.ing.**

Uputa pisarnici: Predmet otvoreni

a/a Kladić

27.12.10.

-opremljeno dostavnicom

po dostavi city 27.12.2010. rikić

DETALJAN PRIKAZ PROMETA

Broj transakcije: 0971010220616924
Datum valute: 24.12.2010
Datum knjiženja: 24.12.2010
Tip: Isplata
Iznos Kn: 1,204.16
Vrsta: Prijenos sredstava

PLATITELJ

Naziv: GRAD SLAVONSKI BROD
Sjedište: SLAVONSKI BROD
Broj računa: 2484008-1839600002

PRIMATELJ

Naziv: UDRUGA SLAP
Broj računa: 2340009-1110367978
Poziv na broj zaduženja:
Poziv na broj odobrenja: 2312
Svrha plaćanja: GRAD-DUSPARA M.-DOZNAKA - ŠTETA OD
Šifra namjene

9/11/2014

Turistička zajednica grada Slavenskog Broda
Trg pobjede 28/1
35000 Slavonski Brod
OIB: 65522848712
Ur. Br. 579/2014

MINISTARSTVO KULTURE
Uprava za zaštitu kulturne baštine
Konzervatorski odjel u Slavenskom Brodu
Ante Starčevića 43, Slavonski Brod
n/r pročelnica
gđa. Željka Perković, dipl.ing.arg.

Slavonski Brod, 15. rujan 2014.

**Predmet: Dostava prijavnice za financiranje prema
Programu zaštite i očuvanja kulturnih dobara za 2015. godinu**

Poštovani,

U pravitku dopisa Vam dostavljamo ispunjenu i zaključenu online prijavnicu za financiranje radova obnove i rekonstrukcije drvenog mosta Vodenih vrata tvrđave Brod, iz sredstava Ministarstva kulture prema Programu zaštite i očuvanja kulturnih dobara za 2015. godinu.

S poštovanjem
Biljana Lončarić, direktorica

A circular official stamp of the Turistička zajednica grada Slavenskog Broda. The text inside the stamp reads: "TURISTIČKA ZAJEDNICA GRADA SLAVENSKOG BRODA" around the perimeter and "SLAVONSKI BROD" at the bottom. There is a handwritten signature over the stamp.

Prilozi:

1. Prijavnica za financiranje radova
2. Troškovnik radova

PRIJAVNICA 11

Prijedlog financijske konstrukcije za izvršenje programa (jednogodišnji programi)	
PRORAČUNSKA SREDSTVA	
Sredstva Ministarstva kulture *	
400.000,00	
Sredstva Županije	
75.000,00	
Sredstva Grada	
175.000,00	
Sredstva Općine	
0,00	
Sredstva iz Državnog proračuna (osim Ministarstva kulture)	
50.000,00	
	UKUPNO 700.000,00
NEPRORAČUNSKA SREDSTVA	
Vlastita sredstva	
30.000,00	
Sredstva sponzora i donatora	
0,00	
Sredstva stranih organizacija	
0,00	
Sredstva iz ostalih izvora	
50.000,00	
Izvor ostalih sredstava	
Hrvatska turistička zajednica	
	UKUPNO 80.000,00
	SVEUKUPNO 780.000,00

Turistička zajednica
Grada Slavenskog Broda
Trg pobjede 28/1
SLAVONSKI BROD

Ur.br. 3/ 2015.
8. siječanj 2015.

Brodsko-posavska županija
Upravni odjel za razvoj i europske integracije
SLAVONSKI BROD

**Predmet: Zamolba za sufinanciranje troškova realizacije
projekta obnove mosta u hornwerku tvrđave Brod
n/r Marijana Štefanca, dipl. oec., pročelnika**

Poštovani gđin Štefanac,

Nastavno na zaključke sa sastanka održanog 5. siječnja 2015. u Ministarstvu kulture, u kabinetu Sanje Šaban, pomoćnice ministrice kulture, upućujemo Vam zamolbu za uključivanje Brodsko-posavske županije u realizaciju projekta izgradnje drvenog mosta u hornwerku tvrđave Brod, kroz sufinanciranje troškova nabave preostale količine drvene građe i građevinskih radova.

Obrazloženje:

Predmetni projekt se realizira u fazama, kroz razdoblje od više godina. Vrijednost investicije je cca. 1.600.000,00 kuna, uz opasku da je do sada u projekt, u dijelu koji se odnosi na izradu projektne dokumentacije te nabavu i skladištenje građe uloženo cca. 800.000,00 kuna.

U cilju završetka projekta do kraja 2015., prema Ministarstvu kulture je kandidiran iznos od 400.000 kuna, a očekuje se sufinanciranje projekta i od strane Ministarstva turizma, Hrvatske turističke zajednice, Grada Slavenskog Broda i iz vlastitih sredstava Turističke zajednice grada Slavenskog Broda.

U projekciji sredstava planiranih za zatvaranje financijske konstrukcije, u dogovoru s Konzervatorskim odjelom Slavonki Brod, predvidjeli smo iznos od 75.000,00 kuna iz proračuna Brodsko-posavske županije za 2015., što je vidljivo i iz priložene tablice koja je sastavni dio prijavnice projekta prema Ministarstvu kulture.

Očekujući Vaše hitno očitovanje i prihvaćanje predmetne zamolbe,
ostajemo s dužnim poštovanjem,

dr.sc. Biljana Lončarić, direktorica

Dostaviti:

1. Grad Slavonski Brod, dr. Mirko Duspara, gradonačelnik
2. Razvojna agencija grada Slavonskog Broda
3. Konzervatorski odjel Slavonski Brod
4. Pismohran

Privitak:

1. Prijedlog financijskog plana za izvršenje jednogodišnjeg programa za 2015. na realizaciji projekta „most u hornwerku tvrđave Brod“

REPUBLIKA HRVATSKA
 MINISTARSTVO KULTURE
 UPRAVA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE
 KONZERVATORSKI ODJEL U SLAVONSKOM BRODU
 Ante Starčevića 43, Slavonski Brod
 KLASA: 612-08/11-26/0135
 UR.BR.: 532-04-09/1-12-7
 Slavonski Brod, 16. listopada 2012.

MINISTARSTVO KULTURE
 Uprava za zaštitu kulturne baštine
 Runjaninova 2, Zagreb

**Predmet: Dostava računa za izvedbu privremenog prilaza i izradu te postavljanje
 zaštitne ograde u Tvrđavi „Brod“ u Slavonskom Brodu
 - zaštitni radovi u 2012. godini -**

Dostavljamo Vam račun R1-27/2012 za izvedbu privremenog prilaza prema Oružanom trgu u Tvrđavi „Brod“ u Slavonskom Brodu te račun R1-28/2012 za izradu i postavljanje zaštitne ograde privremenog prilaza Oružanom trgu u Tvrđavi „Brod“ u Slavonskom Brodu radi isplate sredstava prema Ugovoru o korištenju sredstava Ministarstva kulture (Ugovor br. 16-136-12 od 25. svibnja 2012.) nositelj programa Turistička zajednica Grada Slavonskog Broda.

Radovi su izvedeni prema priloženim računima R1-27/2012 i R1-28/2012 izvodača radova „Piramida Brod“ d.o.o. iz Slavonskog Broda, a pod stalnim stručnim nadzorom ovlaštene tvrtke „INGART“ d.o.o. iz Slavonskog Broda i Konzervatorskog odjela u Slavonskom Brodu.

Za izradu projektna dokumentacije, istražne radove i rekonstrukciju mosta u tvrđavi Brod Konzervatorski odjel izdao je prethodno odobrenje KLASA: UP/I-612-08/12-04/0868, UR.BR.: 532-04-09/6-12-2 od 12. srpnja 2012. godine.

Radovi su izvedeni prema pravilima struke te sredstva mogu biti isplaćena na račun korisnika, TURISTIČKE ZAJEDNICE GRADA SLAVONSKOG BRODA (2340009-1100047063, PBZ).

U prilogu Vam dostavljamo račun.

S poštovanjem,

Na znanje:

1. Turistička zajednica grada Slavonskog Broda
Trg pobjeda 28/1, 35000 Slavonski Brod
2. Piramida Brod
Juraja Dobrića 12, 35 000 Slavonski Brod
3. Pismohrana, ovdje

PIRAMIDA BROD d.o.o.

za graditeljstvo, turizam i usluge

M.B. 1915410 / OIB 43381384140

Juraja Dobriše 12

35 000 Slavonski Brod

Tel/Fax: 035/265-266

Mobilni: 098/226-450

ŽIRO-RAČUN: 2390001 – 1100322689

R1

RAČUN BR. 28/2012

09. listopada 2012.

Naručitelj: «TURISTIČKA ZAJEDNICA GRADA»

TRG POBJEDE 28/1

35 000 SLAVONSKI BROD

MB 3072096 / OIB 65522848712

Na temelju: Ugovora za izvođenje radova - IZRADA I POSTAVLJANJE ZAŠTITNE OGRADE
PRIVREMENOG PRILAZA ORUŽANOM TRGU U TVRĐAVI BROD od 10. rujna 2012 godine

R.B.	OPIS STAVKE	bez PDV-a	PDV 25%	s PDV-om
1.	Radovi na izradi i postavljanju zaštitne ograde privremenog prilaza oružanom trgu u Tvrđavi brod na temelju ponudbenog troškovnika.	64300,00	16075,00	80.375,00 kn
UKUPNO ZA PLATITI:				80.375,00 kn

Napomena: U prilogu troškovnik radova za izradu i postavljanje zaštitne ograde privremenog prilaza oružanom trgu u Tvrđavi Brod

Odgovorna osoba naručitelja:

TURISTIČKA ZAJEDNICA GRADA (Biljana Lončarić)

Odgovorna osoba izvoditelja:

PIRAMIDA BROD d.o.o. (Dir. Vlatko Mirković)

Odgovorna osoba za nadzor:

INGART d.o.o (dipl. ing. arh. Željko Devčić)

grad.

PIRAMIDA BROD
za graditeljstvo, turizam i usluge

Juraja
DOBRIŠE
35 000
SLAVONSKI
BROD

Željko Devčić
dipl. ing. grad.

Ovlašteni inženjer građevinarstva

INGART d.o.o.
Slavonski Brod

G 114
12.10.2012.

D-4253
P-2421 -77

TROŠKOVNIK RADOVA

PREDMET: IZRADA I POSTAVLJANJE ZAŠTITNE OGRADE PRIVREMENOG PRILAZ ORUŽANOM TRGU

R.B.	OPIS STAVKE	JED. MJERE	KOLIČINA	JED. CIJENA	UKUPNA CIJENA
	ZAŠTITNA OGRADA				
	Izrada dobava i montaža drveve ograde od četinarara I klase izrađena prema detaljnom nacrtu. Ogradu izvesti visine 110 cm. Element ograde:				
1.					
	Nosivi drveni stupovi presjeka 14/14 cm. Visina stupova je 200 cm. Razmak između osi stupova 250 cm. Donji krajevi stupova natopljeni izolacionim sredstvom, usađuju se u 80cm duboke rupe u tlu i učvršćuju nabijanjem zemlje u tanjim slojevima.	kom	40,00	250,00	10.000,00 kn
a)					
b)	Kosici presjeka 10/10 cm. Ukupne dužine 150 cm.	kom	40,00	180,00	7.200,00 kn
	Horizontalni nosači ograde presjeka 5/8 cm. Ukupne dužine 236 cm.	kom	80,00	150,00	12.000,00 kn
c)					
d)	Ispuna ograde - daska vel. 12x2,4 cm. Ukupne visine 100 cm. Daska se postavlja s međurazmakom od 6 cm. Ova stavka obuhvaća: drvenu građu, spojni materijal i rad.	m'	130,00	270,00	35.100,00 kn
	ZAŠTITNA OGRADA UKUPNO Kn:				64.300,00 kn
	PDV 25%:				16.075,00 kn
	SVEUKUPNO:				80.375,00 kn